

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **L. P.**, zast. JUDr. Miloslavou Coufalovou, advokátkou, se sídlem Neštětická 779/4, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2022, č. j. KUUK/004048/2022/UPS, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 6. 2023, č. j. 141 A 2/2022-48,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2022, č. j. KUUK/004048/2022/UPS, a vůči rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 6. 2023, č. j. 141 A 2/2022-48.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud nadepsaným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Lovosice ze dne 2. 11. 2021, č. j. ODSH-38545/2021, jímž rozhodl, že žalobkyně není účastníkem společného územního a stavebního řízení stavby „*Zástavby rozvojové plochy č. 4 Jenčice, parcely č. 94/1, 94/2, 93/2, st. 158; SO – Komunikace a zpevněné plochy.*“

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnila tím, že společné povolení bude v nejbližší době pravděpodobně vydáno a nepřiznání odkladného účinku by pro ni znamenalo velkou a nevratnou újmu spočívající v podstatně změně a nevratném zásahu do hodnoty území, a to znehodnocením stávajícího životního prostředí a krajiny, ve které stěžovatelka trvale a již mnoho let bydlí. Z poměrně odlehlého a celkem osamocенého sídla stěžovatelky se stane součást příměstského satelitu, který bydlení stěžovatelky ovlivní imisemi. Odklad developerského projektu není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou naplněny, jelikož žalobkyně neprokázala ani netvrdila, že by jí výkonem žalobou napadeného rozhodnutí o účastenství hrozila závažná újma. Žalobkyně spojuje jí tvrzenou újmu s budoucí realizací širšího developerského projektu, jíž předchází projednávaná žádost o společné povolení komunikace a zpevněných ploch. Žalobou napadené rozhodnutí o účastenství žalobkyně však svými účinky ještě nevede k povolení realizace předmětné komunikace a už vůbec ne k povolení dalších částí zástavby dotčené rozvoje plochy. Návrh na přiznání odkladného účinku by tak měl být zamítnut.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje, a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Při posuzování této otázky vyšel soud z usnesení NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 6 As 57/2014-36, které se zabývalo obdobnou situací a soud nevidí důvod, proč by se od jeho závěrů měl odchýlit. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v posuzované věci uvede Nejvyšší správní soud stěžovatelku do situace, kdy o její žádosti o přiznání postavení účastníka společného územního a stavebního řízení nebylo dosud pravomocně rozhodnuto a správní orgány tak budou mít povinnost s ní nadále jako s účastníkem tohoto řízení jednat ve smyslu § 28 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[8] Po zvážení těchto předpokladů Nejvyšší správní soud následně poměřoval újmu, hrozící stěžovateli v souvislosti s nemožností účastnit se společného územního a stavebního řízení, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může hrozit žadateli o společné povolení. Újmu stěžovatelky Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako potenciálně závažnou, neboť výsledek společného územního a stavebního řízení se může podle jejího tvrzení velmi negativně projevit při užívání jejích pozemků. Žadateli o společné povolení naproti tomu výrazná újma nehrozí, neboť vydání společného povolení není závislé na souhlasu stěžovatelky. Jestliže tedy stavební úřad vyhodnotí výhrady stěžovatelky

pokračování

k záměru stavby jako nepodstatné a nedůvodné, může o společném povolení stavby rozhodnout kladně bez ohledu na názor stěžovatelky. Újma tak žadateli o společné povolení může hrozit jediné v důsledku prodloužení řízení, neboť stěžovatelka má právo se odvolat. Při dodržení zákonných lhůt (srov. § 88 odst. 1 a § 71 správního řádu) by však toto zdržení nemělo přesáhnout 60 dnů, což Nejvyšší správní soud hodnotí s přihlédnutím k časové náročnosti přípravy a realizace stavby jako málo závažnou újmu.

[9] Nejvyšší správní soud dále neshledal žádné okolnosti, které by s přiznáním odkladného účinku spojovaly rozpor s důležitým veřejným zájmem. V posuzovaném případě byly splněny obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku, a Nejvyšší správní soud proto shledal návrh důvodným.

[10] Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu